

EFRR-VII.432.2.68.2024

DECYZJA NR 106/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 19 marca 2025 roku

w sprawie zwrotu dofinansowania wykorzystanego z naruszeniem procedur wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych

Na podstawie: art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 67 ust.1 oraz art. 207 ust.1 pkt 2 i art. 207 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 6 i art. 9 ust. 1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.)

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

orzeka

- 1) określa Panu ... zamieszkałemu ..., przypadającą do zwrotu kwotę środków z *Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego*, (zwanego dalej: „EFRR”), w wysokości 16 779,00 zł (słownie: szesnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt

EFRR-VII.432.2.68.2024

dziewięć złotych, 00/100) z tytułu zwrotu dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr *RPSW.02.05.00-26-...../19-00* o dofinansowanie Projektu nr *RPSW.02.05.00-26-..../19* wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych;

- 2) określa, że odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, o których mowa w pkt 1, nalicza się od kwoty *EFRR* rozliczonej i przekazanej wnioskiem o płatność nr *RPSW.02.05.00-26-...../19-006* w wysokości: 16 779,00 zł (słownie: szesnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt dziewięć złotych, 00/100), od dnia przekazania ww. środków *EFRR* tj. od dnia 26 października 2022 r., aż do dnia całkowitej zapłaty należności głównej (w okresie odsetkowym należy uwzględnić zarówno dzień przekazania jak i dzień obciążenia rachunku bankowego *Beneficjenta*),
- 3) określa, że zwrot następuje poprzez wpłatę należności, o której mowa w pkt 1, wraz z odsetkami, o których mowa w pkt 2, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, na rachunek bankowy *Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach* wskazany w uzasadnieniu decyzji.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako *Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020*, (zwana dalej: „*Instytucją Zarządzającą*”, „*IZ*” lub „*Organem*”), ogłosił w dniu 27 marca 2019 roku konkurs zamknięty nr *RPSW.02.05.00-IZ.00-26-.../19* naboru wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Działania 2.5 pn. „Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP. Pomoc de minimis do 200 000,00 zł” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. W treści ogłoszenia o ww. konkursie zawarto informację, iż szczegółowe zasady składania wniosków zostały zamieszczone w Regulaminie konkursu zamkniętego nr *RPSW.02.05.00-IZ.00-26-.../19*, dostępnym na stronie internetowej *Instytucji Zarządzającej* tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu Funduszy Europejskich www.funduszeuropejskie.gov.pl. Przedmiotowy Regulamin, będący załącznikiem do Uchwały nr 370/19 *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego* z dnia 20 marca 2019 roku, stanowił uszczegółowienie informacji zawartych w ww. ogłoszeniu konkursowym. Przed sporządzeniem wniosku o dofinansowanie każdy wnioskodawca był zobowiązany do zapoznania się z zasadami zawartymi w ww. regulaminie oraz załączonych

do tego regulaminu dokumentami, zamieszczonymi na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, w skład których wchodziły m.in.:

- „Wzór wniosku o dofinansowanie realizacji projektu w ramach osi priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020”,
- „Instrukcja wypełniania wniosku o dofinansowanie w ramach Osi Priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020”,
- „Kryteria wyboru projektów dla Działania 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP, (projekty realizowane w ramach pomocy de minimis do 200 000,00 zł) Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, przyjęte Uchwałą Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 nr 203/2019 z dnia 20 lutego 2019 roku”,
- „Wzór Umowy o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020 wraz z załącznikami”.

Jednocześnie w wykazie obowiązujących aktów prawnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „*RPOWŚ 2014-2020*”) we wzorze Umowy o dofinansowanie, zamieszczonym na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, wskazano, iż obowiązują zapisy Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, (zwanej dalej: „*ustawą wdrożeniową*”).

Ponadto, w wykazie obowiązujących aktów prawnych znajdującym się w ww. wzorze Umowy o dofinansowanie wskazano, iż obowiązują zapisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r.), (zwanego dalej: „*rozporządzeniem nr 1303/2023*”).

Każdy wnioskodawca zgodnie z Regulaminem zobowiązany był również do zapoznania się z dokumentem pn. „Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach

Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 z dnia 19 lipca 2017 r.”, opracowanym przez Ministra Rozwoju i Finansów i zamieszczonym na stronie internetowej www.funduszeuropejskie.gov.pl.

W zamieszczonym na ww. stronie internetowej *Instytucji Zarządzającej* wzorze umowy o dofinansowanie projektu w § 1 ust. 4 zamieszczono definicję pojęcia wytycznych.

W § 1 ust. 6 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję „projektu”.

W § 1 ust. 11 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję wydatków kwalifikowalnych.

Następnie w § 1 ust. 41 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zawarto definicję pojęcia nieprawidłowości.

Ponadto, w § 1 ust. 42 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję korekty finansowej.

Następnie w § 2 ust. 2 ww. wzoru umowy o dofinansowanie wskazano, że: „Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie. W przypadku zmian w Projekcie dokonanych w trakcie jego realizacji na podstawie § 22 Umowy, Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu uwzględniając zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą zmiany zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie.”

Ponadto, w § 3 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu „do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi horyzontalnymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 Umowy w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości”.

Następnie, w § 7 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu na Beneficjenta nałożono obowiązek realizacji Projektu w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości Projektu. Jednocześnie w § 7 ust.2 ww. wzoru umowy

o dofinansowanie wskazano, że w przypadku braku osiągnięcia zakładanych wskaźników na koniec okresu realizacji Projektu Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dofinansowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością docelową wskaźnika a osiągniętą wartością wskaźnika lub całości dofinansowania w przypadku nieosiągnięcia celu Projektu. W dalszej części ww. wzoru umowy wskazano w § 10, że „Jeżeli zostanie stwierdzone, że Beneficjent wykorzystał całość lub część dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, bez zachowania obowiązujących procedur, lub pobrał całość lub część dofinansowania w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, Beneficjent zobowiązuje się do zwrotu tych środków, odpowiednio w całości lub w części, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek Beneficjenta, na zasadach określonych w ufp.”, a w przypadku, gdy te środki, podlegające zwrotowi nie zostałyby w odpowiednim terminie zwrócone przez Beneficjenta to Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin od którego nalicza się odsetki (vide § 10 ust. 5 wzoru umowy).

Do przedmiotowego konkursu zamkniętego przystąpił zamieszkały, (zwany dalej: „Beneficjentem”), składając w dniu 29 lipca 2019 roku wniosek o dofinansowanie projektu pn.: „...” (zwany dalej: „Projektem”) na wnioskowaną kwotę dofinansowania w wysokości: 170 000,00 zł.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie, przekazanym w dniu 29 lipca 2019 roku w pkt XIV-Wskaźniki *Beneficjent* ujął następujące wskaźniki rezultatu, jakie miały być osiągnięte w wyniku realizacji *Projektu*:

1. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI8) [EPC]*” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1,5 stanowisk pracy,
2. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC]*” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 stanowisko pracy,
3. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC]*” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 0,5 stanowiska pracy
4. „*Liczba wprowadzonych innowacji produktowych [szt.]*” - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 innowacja produktowa.

Do ww. wniosku o dofinansowanie załączono dokument pn. Biznes Plan, w którym w pkt 2-2 wskazano, że aktualna liczba pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie na umowę

o pracę wynosi 3 osoby - w tym 2 samozatrudnione (stan na dzień składania wniosku). Następnie w pkt 2-3 wskazano, że planowane prace wykonane w ramach projektu nie mają charakteru infrastrukturalnego, zatem nie wymagają pozwolenia na budowę ani zezwoleń oraz nie przewiduje się żadnych prac adaptacyjnych. W ramach projektu dokonane zostaną zakupy dotyczące wprowadzenia nowej usługi „...”

w środki trwałe i wartości niematerialne i prawne takie jak: zakup zestawów e-rowerów, zakup zestawów hulajnóg, zakup sprzętu komputerowego wraz z osprzętem, zakup stacji do ładowania akumulatorów, stojaki na rowery-zakup ten jest integralnym elementem projektu służącym do stworzenia nowej usługi zarządzania, prowadzeniem nadzoru nad prawidłową realizacją projektu. Do obsługi tego urządzenia będzie stworzone stanowisko pracy (pełen etat). Osoba zatrudniona na tym etacie będzie miała za zadanie nadzór nad wdrożeniem i zastosowaniem oprogramowania, stworzenie strony internetowej, planu i realizację marketingu prowadzenie korespondencji e-mailowej. Wszystkie wymienione elementy stanowią nierozdzielną część projektu baz, której nie mógłby prawidłowo funkcjonować. Do obsługi wypożyczalni będzie zatrudniona osoba na ½ etatu. Do obowiązków pracownika będzie należało dbanie o sprawność techniczną zakupionych środków trwałych wykorzystywanych do stworzenia wycieczki w Wnioskodawca zobowiązuje się zatrudnić w ramach projektu, co najmniej jedną osobę z orzeczeniem o niepełnosprawności.

W wyniku przeprowadzonej przez *Instytucję Zarządzającą* oceny merytorycznej, przedmiotowy wniosek o dofinansowanie, na podstawie Uchwały Nr .../20 Zarządu *Województwa Świętokrzyskiego* z dnia 1 kwietnia 2020 roku został zakwalifikowany do wsparcia w ramach Działania 2.5 w kwocie dofinansowania w wysokości: 170 000,00 zł, uzyskującpunktów.

Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu 2020 roku z *Beneficjentem*, Umowę nr RPSW.02.05.00-26-...../19-00 o dofinansowanie Projektu nr RPSW.02.05.00-26-...../19 pn.: „.....” (zwaną dalej „*Umową o dofinansowanie*”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości 170 000,00 zł.

Beneficjent zobowiązany był do zapoznania się z warunkami i postanowieniami zawartymi w przedmiotowej *Umowie o dofinansowanie* przed jej podpisaniem. W niniejszej *Umowie*

o dofinansowanie znalazły się wszystkie wyżej omówione postanowienia zawarte w jej wzorze, stanowiącym załącznik do ww. Regulaminu konkursu zamkniętego.

W związku z czym *Beneficjent* podpisując ww. *Umowę o dofinansowanie* został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji *Projektu* zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie oraz w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości *Projektu*. Jednocześnie, zgodnie z podpisaną umową o dofinansowanie *Beneficjent* został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji *Projektu* z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o zapisy wytycznych horyzontalnych oraz zgodnie z procedurami w ramach *Programu* oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację *Projektu* oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie. W trakcie realizacji *Projektu* *Beneficjent* wnioskował o zmiany w jego realizacji, m.in. o zmianę poręczyciela wekslowego do *Projektu*, zmianę terminu realizacji *Projektu*, zmianę parametrów technicznych kupowanych urządzeń.

W dniu 31 maja 2022 roku *Beneficjent* przekazał do *Instytucji Zarządzającej* wniosek o płatność końcową potwierdzając jednocześnie zakończenie realizacji projektu.

W dniu 4 sierpnia 2022 roku do *Instytucji Zarządzającej* wpłynęło pismo od *Beneficjenta* z dnia 27 lipca 2022 roku, w którym zwrócił się z prośbą o zastosowanie wobec niego art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 roku *o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych* w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 roku dotyczących wskaźnika rezultatu pn. „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]” - 1,5 w tym „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC]” – 1 i „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC]” - 0,5. *Beneficjent* swój wniosek argumentował tym, że w trakcie pandemii został zmuszony do zamknięcia działalności, nie otrzymał żadnego wsparcia finansowego i większość swych oszczędności musiał zaangażować w bieżące wydatki, które pozwoliły mu utrzymać się na rynku. Przedłużająca się niestabilna sytuacja spowodowała, że był zmuszony na zmianę formy zatrudnienia z umowy o pracę na umowę zlecenia i zatrudnia pracowników w miarę zapotrzebowania. Zmniejszenie zainteresowania

turystów odwiedzaniem regionu Świętokrzyskiego spowodowało mniejszy popyt na wprowadzoną w ramach *Projektu* usługę, w związku z czym *Beneficjent* stwierdził, że nie ma potrzeby zatrudniania pracowników na etat dlatego utrzymanie zawnioskowanych wskaźników nie jest możliwe z przyczyn ekonomicznych. *Beneficjent*, wskazał również, że wyzerowanie wskaźnika zatrudnienia nie miałyby wpływu na przyznanie mu dofinansowania, ponieważ projekty z listy rezerwowej z mniejszą ilością punktów również kwalifikowały się do dofinansowania.

W odpowiedzi na ww. pismo, *Instytucja Zarządzająca* pismem znak: IR-V.432.71.261.2019 z dnia 12 sierpnia 2022 roku nie wyraziła zgody na wyzerowanie wskaźnika zatrudnienia. *Instytucja Zarządzająca* stwierdziła, że po przeanalizowaniu stanu realizacji *Projektu*, jest zbyt wcześnie na dokonanie tak poważnych zmian, ponieważ wniosek o płatność końcową *Beneficjenta* nie został jeszcze ostatecznie zatwierdzony, a zgodnie z zapisami *Instrukcji wypełniania wniosków EFRR* oraz *Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020* docelowa wartość wskaźnika rezultatu powinna zostać osiągnięta w momencie realizacji projektu, bądź w okresie bezpośrednio po tym terminie (co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu, określonego w umowie o dofinansowanie), a zatem czas na osiągnięcie wskaźnika zatrudnienia upływał z końcem maja 2023 roku. Natomiast art. 4 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 roku o *szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych* odnosi się do zmiany przez komitet monitorujący zatwierdzonych kryteriów wyboru projektów, dokonanie takiego zabiegu na takim etapie mogłoby oznaczać nierówne traktowanie wszystkich wnioskodawców projektów złożonych w ramach konkursu nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-.../19, ponieważ wiele z nich zostało już zakończonych. *Instytucja Zarządzająca* wskazała *Beneficjentowi*, że zaproponowana przez niego wartość dotycząca wzrostu zatrudnienia nie była kryterium formalnym ani dopuszczającym, została oceniana dopiero w ramach kryterium punktowego, zatem nie była obowiązkowa. *Beneficjent* składając *Projekt* w odpowiedzi na ww. ogłoszenie konkursowe uznał, że zwiększenie wzrostu zatrudnienia jest niezbędne do realizacji *Projektu*. *Instytucja Zarządzająca* poinformowała zatem *Beneficjenta*, że biorąc pod uwagę jego wyjaśnienia oraz szczególne okoliczności w jakich znalazła się polska gospodarka, obecnie będące skutkiem głównie agresji Rosji na Ukrainę oraz pozostałościami po wystąpieniu

COVID-19, w przypadku braku polepszenia jego sytuacji, może ponownie zwrócić się z prośbą o dokonanie zmian, jednakże prośba taka musi być udokumentowana.

Instytucja Zarządzająca w miejscu realizacji *Projektu* w dniu 6 września 2022 roku przeprowadziła kontrolę końcową. W wyniku ww. kontroli sporządzono *Informację Pokontrolną* nr z dnia 4 października 2022 roku, w której stwierdzono, że do dnia kontroli końcowej wskaźniki produktu i rezultatu zostały zrealizowane na poziomie 100% za wyjątkiem kluczowych wskaźników rezultatu pn. „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]”, „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC]”, „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC]”, które do dnia kontroli nie zostały zrealizowane. Jednocześnie, *Instytucja Zarządzająca* w ww. *Informacji Pokontrolnej* zaleciła *Beneficjentowi* osiągnięcie ww. wskaźników w terminie do 31 maja 2023 roku, zawarła również informację, że niewykonanie zalecenia we wskazanym terminie może skutkować nałożeniem korekty finansowej lub wypowiedzeniem *Umowy o dofinansowanie* oraz wystąpieniem o zwrot wypłaconych na rzecz *Beneficjenta* środków dofinansowania powiększonych o odsetki. Innych nieprawidłowości nie stwierdzono.

W dniu 11 maja 2022 roku, *Beneficjent* otrzymał zaliczkę w wysokości 144 500,00 zł, którą rozliczył prawidłowo. Następnie, na podstawie ww. *Informacji pokontrolnej*, *Instytucja Zarządzająca* w dniu 18 października 2022 roku zatwierdziła wniosek o płatność końcową, a w dniu 26 października 2022 roku wypłaciła ostatnią transzę dofinansowania z *EFRR* w wysokości 25 500,00 zł stanowiącą refundację poniesionych wydatków.

W rezultacie *Beneficjentowi* wypłacono całą kwotę przyznanego mu w *Umowie o dofinansowanie* dofinansowania z *EFRR* w wysokości 170 000,00 zł.

W dniu 9 maja 2023 roku do *Instytucji Zarządzającej* wpłynęło pismo *Beneficjenta* z dnia 5 maja 2023 roku w którym ponowił prośbę o wyzerowanie wskaźników zatrudnienia i zastosowanie wobec niego art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 roku o *szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 roku*. *Beneficjent* swą prośbę ponownie argumentował tym, że trakcie pandemii został zmuszony do zamknięcia działalności, nie otrzymał adekwatnego wsparcia

wobec czego musiał zaangażować oszczędności na pokrycie bieżących wydatków. Niestabilna sytuacja spowodowała, że w ramach ratowania firmy był zmuszony na zmianę formy zatrudnienia z umowy o pracę na umowę zlecenie, zatrudnia pracowników w miarę zapotrzebowania. Agresja Rosji na Ukrainę i jej skutki w postaci inflacji i wzrostu cen spowodowały spadek zainteresowania turystów odwiedzaniem regionu Świętokrzyskiego, wobec czego nie widzi potrzeby oraz nie ma możliwości finansowych na zatrudnienie nowych pracowników etatowych. Ponownie wskazał, że wyzerowanie wskaźnika zatrudnienia nie miałyby wpływu na przyznanie mu dofinansowania.

W odpowiedzi na ww. pismo, *Instytucja Zarządzająca* pismem znak: IR-V.432.71.261.2019 z dnia 25 maja 2023 roku szczegółowo odniosła się do wniosku *Beneficjenta* oraz kolejny raz poinformowała go, że nie ma podstaw do zastosowania art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych* wobec jego przedsiębiorstwa. Wspomniany wyżej artykuł ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych* (poprzednie tytuły to: *Ustawa z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19* w 2020 r. oraz *Ustawa z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19*) brzmi: *W celu ograniczenia negatywnego wpływu wystąpienia COVID-19 na realizację programu operacyjnego komitet monitorujący, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, może w każdym czasie zmienić zatwierdzone kryteria wyboru projektów, o których mowa w art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej, z uwzględnieniem celów programu operacyjnego.* *Instytucja Zarządzająca* poinformowała *Beneficjenta*, że wskaźnik, który zgłosił do zmiany tj. *Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]* nie był obligatoryjny do wskazania jego wartości docelowej. Biorąc pod uwagę zapisy dokumentacji projektowej, *Beneficjent* wskazał go jako potrzebny dla celów realizacji projektu, a jego wybór w postaci wskazanej ilości EPC znajdował odzwierciedlenie w przyznaniu dodatkowych punktów przy ocenie projektu. Część C karty oceny projektów nie jest obligatoryjna, ponieważ bez wskazywania planowanego zatrudnienia wnioski o dofinansowanie nie zostałyby odrzucone przy ocenie kryteriów dopuszczających. Kryteria w części C karty oceny projektów są dowolne i tylko od *Beneficjenta* zależało co określi

w projekcie i za co może otrzymać punkty. Zmiana kryteriów wyboru projektów w tym zakresie nie dotyczyłaby zatem wszystkich *Wnioskodawców*, byłaby krzywdząca dla głównie tych, którzy nie uzupełnili wartości docelowej przedmiotowego wskaźnika lub została już im nałożona korekta za nieosiągnięcie przedmiotowego wskaźnika. Ponadto wskazano, że zastosowanie ww. artykułu musi uwzględniać cele programu operacyjnego, a w *Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* znajduje się wskaźnik: „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach*”, którego wartość docelową *Instytucja Zarządzająca* również musi osiągnąć poprzez jego realizację przez *Beneficjentów* programu, zatem trudno byłoby uzasadnić zmianę kryteriów mając również zobowiązania do zrealizowania.

Jednocześnie mając na uwadze przesłane pismo, *Instytucja Zarządzająca* stwierdziła, iż jest w swej treści niemal analogiczne, jak pismo przesłane 4 sierpnia 2022 roku (datowane na 27 lipca 2022 r.), a *Beneficjent* nie dostarczył żadnych dodatkowych informacji w celu potwierdzenia pogorszenia jego sytuacji ekonomicznej.

Mając na uwadze powyższe *Instytucja Zarządzająca* przeanalizowała wskazane przez *Beneficjenta* problemy i poinformowała go, że odnośnie kwestii trudnej sytuacji przedsiębiorstwa ze względu na okres pandemii, co spowodowało, że został zmuszony do zamknięcia działalności, zgodnie z danymi zawartymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej formalnie jego działalność gospodarcza nie została ani zamknięta, ani zawieszona. *Beneficjent* wskazywał na zakaz prowadzenia działalności gospodarczej objętej kodem 56.10.A. *Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne*, który został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 roku w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego oraz Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii. *Instytucja Zarządzająca* w odpowiedzi na ww. wskazała, że zgodnie z niżej wskazanymi danymi *Beneficjent* otrzymał liczną pomoc rekompensującą negatywne konsekwencje ekonomiczne związane z COVID-19. Zatem *Instytucja Zarządzająca* nie zgadza się z twierdzeniem, że *Beneficjent* nie otrzymał żadnego wsparcia finansowego.

Wśród najistotniejszych wymieniono:

- I. Zwolnienie z opłaty przez ... w wysokości łącznie 17 229,14 zł udzielone:

- 1) 3 maja 2020 roku – zwolnienie z opłaty w wysokości 2 979,51 zł
- 2) 20 czerwca 2020 roku - zwolnienie z opłaty w wysokości 2 060,71 zł
- 3) 20 września 2020 roku – zwolnienie z opłaty w wysokości 2 321,23 zł
- 4) 8 stycznia 2021 roku – zwolnienie z opłaty w wysokości 1 431,48 zł
- 5) 5 lutego 2021 roku - zwolnienie z opłaty w wysokości 1 431,48 zł
- 6) 11 lutego 2021 roku - zwolnienie z opłaty w wysokości 1 457,49 zł
- 7) 15 marca 2021 roku - zwolnienie z opłaty w wysokości 1 457,49 zł
- 8) 6 maja 2021 roku - zwolnienie z opłaty w wysokości 1 457,49 zł
- 9) 17 maja 2021 roku - zwolnienie z opłaty w wysokości 2 632,26 zł

II. Pożyczka warunkowo umorzona przyznana 6 maja 2020 roku przez w wysokości 5000 zł.

III. Zwolnienie z podatku przyznane przez
w wysokości 8 632,00 zł udzielone:

- 1) 25 czerwca 2020 roku w wysokości 4 316,00 zł
- 2) 5 marca 2021 roku w wysokości 4 316,00 zł

IV. Dotacje lub inne bezzwrotne świadczenia w wysokości łącznie 72 015,33 zł przyznane przez:

- 1) w dniu 3 grudnia 2020 roku – dotacja na kapitał obrotowy w wysokości 23 535,33 zł
- 2) w dniu 23 grudnia 2020 roku w wysokości 5 000,00 zł
- 3) w dniu 11 stycznia 2021 roku
w wysokości 2 080,00zł
- 4) w dniu 9 lutego 2021 roku w wysokości 2 080,00zł
- 5) *Prezydenta Miasta Kielce* w dniu 17 lutego 2021 roku w wysokości 5 000,00 zł
- 6) w dniu 9 marca 2021 roku
w wysokości 2 080,00zł
- 7) w dniu 23 marca 2021 roku w wysokości 5 000,00 zł
- 8) w dniu 13 kwietnia 2021 roku
w wysokości 2 080,00zł
- 9) w dniu 6 maja 2021 roku w wysokości 5 000,00 zł

EFRR-VII.432.2.68.2024

- 10) w dniu 13 maja 2021 roku
w wysokości 2 080,00zł
- 11)w dniu 26 maja 2021 roku
w wysokości 6000,00 zł
- 12) w dniu 10 czerwca 2021 roku w wysokości 5 000,00 zł
- 13) w dniu 10 czerwca 2021 roku
w wysokości 2 080,00 zł
- 14) w dniu 6 lipca 2021 roku w wysokości 5 000,00 zł

Biorąc po uwagę ostatni zamknięty rok obrotowy, jaki *Beneficjent* przedstawił w dokumentacji projektowej tj. 2019, wysokość kosztów uzyskania przychodów wynosiła 396 227,05 zł. Jest to oczywiście wartość ogółem zawierająca również m. in. koszty amortyzacji, która zgodnie z załączoną tabelą za rok 2019 wynosiła kosztowo rocznie 78 153,43 zł, jednak otrzymana pomoc bezzwrotna w wysokości 102 876,47 zł poprawiła nieco kondycję finansową *Beneficjenta*.

Ponadto, *Umowa o dofinansowanie przedmiotowego Projektu* została podpisana 2020 roku, zatem już po okresie wprowadzenia stanu epidemicznego i konieczności czasowego zamknięcia prowadzenia działalności gospodarczej. *Beneficjent* zatem miał świadomość, że ówczesna sytuacja może wpłynąć na ilość świadczonych usług.

Ponadto, mając na uwadze dane *Urzędu Statystycznego* odnośnie stanu branży turystycznej, *Instytucja Zarządzająca* nie neguje, iż została ona „poturbowana”. Według danych na koniec lipca 2020 r. na terenie województwa świętokrzyskiego funkcjonowało 235 turystycznych obiektów noclegowych, które oferowały 16,8 tys. miejsc noclegowych. W ciągu roku z oferty tych obiektów skorzystało 335,2 tys. turystów (w tym 14,3 tys. turystów zagranicznych), którym udzielono 1041,5 tys. noclegów. W porównaniu z 2019 r. zarówno liczba turystów odwiedzających województwo świętokrzyskie, jak i liczba udzielonych noclegów były o blisko połowę mniejsze. Natomiast według stanu na koniec lipca 2021 r. na terenie województwa świętokrzyskiego funkcjonowały 223 turystyczne obiekty noclegowe, które oferowały 17,2 tys. miejsc noclegowych. W ciągu roku z oferty tych obiektów skorzystało 441,3 tys. turystów, którym udzielono 1403,3 tys. noclegów. W porównaniu z 2020 r. wzrosła zarówno liczba turystów odwiedzających województwo świętokrzyskie (o 31,7 %), jak również liczba udzielonych im noclegów. *Urząd Statystyczny* nie podał na dzień sporządzania

pisma z dnia 25 maja 2023 roku jeszcze danych za 2022 rok dla województwa świętokrzyskiego, jednak z danych dotyczących wykorzystania obiektów turystycznych w Polsce w 1 kwartale 2022 roku wynika, iż nastąpił wzrost liczby turystów w turystycznych obiektach noclegowych w 1 kwartale 2022 roku w porównaniu analogicznym okresem 2022 roku o 280,4 %. Wzrost liczby turystów korzystających z noclegów w porównaniu z 1 kwartałem 2021 r. odnotowano we wszystkich województwach, w tym również w województwie świętokrzyskim. Natomiast noclegów w województwie świętokrzyskim udzielono czterokrotnie więcej.

Z turystycznych obiektów noclegowych w całym 2022 r. w Polsce skorzystało 34,2 mln turystów, którym udzielono 90 mln noclegów. W porównaniu z 2021 r. było to odpowiednio o 54,3 % i 43,2 % więcej. Stopień wykorzystania miejsc noclegowych we wszystkich turystycznych obiektach noclegowych w 2022 r. wyniósł 40,4 % i w porównaniu z poprzednim rokiem był wyższy o 8,1 punktu procentowego. W samym województwie świętokrzyskim z turystycznych obiektów noclegowych skorzystało 40 % więcej turystów i udzielono 31 % więcej noclegów niż w 2021 roku.

Branża turystyczna po okresie spadku przypadającym na 2020 rok, w którym *Beneficjent* podpisał *Umowę o dofinansowanie Projektu*, odbiła się i wzrasta systematycznie, zarówno biorąc pod uwagę liczbę turystów, jak również ilość udzielonych noclegów, w tym w województwie świętokrzyskim. Owszem, nastąpiło kolejne zaburzenie w funkcjonowaniu gospodarki w postaci agresji Rosji na Ukrainę, co wymusiło wzrost cen paliw czy kosztów ogrzewania itp. jednak skutkiem powyższego było również zwiększanie cen na świadczone usługi. Ponadto, w 2022 r. z noclegów w turystycznych obiektach noclegowych korzystali również uchodźcy z ogarniętej wojną Ukrainy.

W odróżnieniu od turystów z tego kraju, którzy opłacali swój pobyt z własnych środków, rezerwując noclegi osobiście w obiekcie, telefonicznie lub za pomocą portali rezerwacyjnych (np. Booking.com), pobyt uchodźców finansowany był ze środków zewnętrznych lub przez sam obiekt noclegowy.

Mając na uwadze powyższe dane z *Urzędu Statystycznego, Instytucja Zarządzająca* ponownie poinformowała, że nie ma podstaw do zastosowania art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych ani zmiany wartości docelowej wskaźnika *Wzrost zatrudnienia we wspieranych*

przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC].

Jednocześnie wskazano *Beneficjentowi*, że pismo z dnia 5 maja 2023 roku powinno zostać skierowane do Departamentu Kontroli i Certyfikacji RPO, który wydał zalecenia pokontrolne i będzie dokonywał ich zatwierdzenia.

W odpowiedzi na ww. pismo *Beneficjent* pismem z dnia 30 sierpnia 2023 roku, które wpłynęło do *Instytucji Zarządzającej* w dniu 7 września 2023 roku zawniósł o:

1. dokonanie ponownej analizy całokształtu okoliczności, jakie wpłynęły na realizację przez niego kluczowych wskaźników rezultatu w postaci wzrostu zatrudnienia w projekcie, a które były niezależne od niego i wynikały z uwarunkowań ekonomicznych będących skutkami ograniczeń i obostrzeń narzuconych przedsiębiorstwom w związku z ogłoszeniem stanu epidemii COVID-19;
2. dokonanie ponownej oceny możliwości realizacji przez niego postanowień umowy o dofinansowanie projektu w zakresie wynikającym z kryteriów wyboru odpowiadających ustalonym w mowie wskaźnikom rezultatu w postaci wzrostu zatrudnienia;
3. zawarcie aneksu do *Umowy o dofinansowanie Projektu* obejmującego modyfikację wskaźników rezultatu, względnie zastosowanie innych środków prawnych mających na celu doprowadzenie treści umowy do stanu odpowiadającego działaniom *Beneficjenta* w obszarze zatrudnienia w okresie administracyjnie wprowadzonych ograniczeń uzasadnionych potrzebą tzw. „ochrony zdrowia” w stanie epidemii.

Dalej w ww. piśmie, *Beneficjent* zarzucił *Instytucji Zarządzającej*, że poinformowała go o braku podstaw do zastosowania art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych*, jednak w żadnym stopniu nie odniosła się do innych dopuszczalnych prawem możliwości modyfikacji zawartej umowy o dofinansowanie z przyczyn leżących w pandemii COVID-19. *Beneficjent* zarzucił *Instytucji Zarządzającej*, że nie zastosowała art. 12 ust. 1 ww. ustawy który mówi, że w przypadku gdy na skutek wystąpienia COVID-19 realizacja postanowień umowy o dofinansowanie projektu w zakresie wynikającym z zatwierdzonych kryteriów wyboru projektu jest niemożliwa lub znacznie utrudniona, umowa o dofinansowanie może zostać zmieniona na uzasadniony wniosek beneficjenta. Stosownie do ust. 2 cyt. Przepisu, w przypadku zmiany umowy w tym trybie nie stosuje się art. 52a ustawy wdrożeniowej, a zatem nie istnieje obowiązek prawny oceny umowy w kontekście kryteriów wyboru projektu. Przepis art. 12 ww. ustawy stosuje

się do 31 grudnia 2023 roku, wobec czego nie ma przeszkód w dokonaniu zmian w umowie o dofinansowanie. Następnie przytoczył szereg wyroków na potwierdzenie swoich wniosków. *Beneficjent* w ww. piśmie nie zgodził się ze stwierdzeniem *Instytucji Zarządzającej*, że podpisując *Umowę o dofinansowanie Projektu* w 2020 roku miał wiedzę o okolicznościach funkcjonowania branży turystycznej w czasie pandemii COVID-19. *Beneficjent* wskazał, że w świetle informacji i komunikatów rządowych pierwszy lockdown miał obowiązywać tylko 2 tygodnie, a każdy kolejny pakiet ograniczeń był wyłącznie tymczasowy i *Beneficjent* nie miał żadnych przesłanek, by przewidywać jak długo i w jakim zakresie będą utrzymywane te przepisy. Oznacza to, że w innych realiach przygotowywał swój *Projekt*, w innych realiach podpisywał *Umowę o dofinansowanie* i realizował *Projekt*. Według *Beneficjenta* z tych względów wskaźnik zatrudnienia przewidziany w *Projekcie* okazał się nieracjonalny, bezpodstawny i bezprzedmiotowy przyjmując konieczność raczej redukcji zatrudnienia zamiast jego zwiększania, a okoliczności te są całkowicie niezależne od *Beneficjenta* i nie były możliwe do przewidzenia na datę opracowywania projektu i biznes planu.

Ponadto, *Beneficjent* zarzucił *Instytucji Zarządzającej* wprowadzenie go w błąd pismem znak: IR-V.432.....2019 z dnia 12 sierpnia 2022 roku, w którym zawarto uwagę, że jest za wcześnie na dokonywanie tak poważnych zmian w umowie, jakim jest modyfikacja wskaźnika wzrostu zatrudnienia, był uspokajany, że wniosek o płatność końcową nie był zatwierdzony, a wskaźnik zatrudnienia należało osiągnąć do końca maja 2023 roku. Na końcu tego pisma wskazano mu, że powinien udokumentować swoje prośby. W ocenie *Beneficjenta*, *Instytucja Zarządzająca* wywołała u niego przeświadczenie, że jego wniosek o zmianę jest uzasadniony ale przedwczesny. Zamiast kierować do niego mylne komunikaty *Instytucja Zarządzająca* powinna była jednoznacznie taki wniosek rozstrzygnąć, wówczas miałby czas na zwiększenie zatrudnienia.

W ocenie *Beneficjenta* działanie *Instytucji Zarządzającej* może naruszać przepisy prawa materialnego, tj. art. 2 i 7 *Konstytucji Rzeczypospolitej*, a także naruszać przepisy postępowania, tj. art. 6, art. 8 § 1, art. 77 § 1, art. 80 *k.p.a.* w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.

Beneficjent wskazał, że *Instytucja Zarządzająca* powinna dokonać naprawy tych czynności, w szczególności zezwolić na zmianę *Projektu* w zakresie wskaźników rezultatu albo

przedstawić aneks/erratę do *Informacji pokontrolnej nr* z dnia 4 października 2022 roku w którym to dokumencie usunięte zostaną zalecenia pokontrolne obejmujące osiągnięcie wskaźników rezultatu dotyczących zatrudnienia. Wskazał również, że za wyjątkiem ww. wskaźników realizacja *Projektu* została potwierdzona przez zespół kontrolny. Podkreślił również, że osiągnął zakładane cele *Projektu* wskazane we wniosku o dofinansowanie, studium wykonalności i biznes planie. Istotą *Projektu* było uruchomienie innowacyjnej usługi (wprowadzenie na rynek innowacji produktowej), cel ten został zrealizowany co potwierdziła kontrola, wobec czego jeżeli cel ten udało się osiągnąć bez zwiększania zatrudnienia zatem wskaźnik ten nie może być postrzegany jako relewantny i niepodlegającym korektom. Wskaźnik ten był definiowany jako uzupełniający i nie był obligatoryjny dla podmiotów ubiegających się o wsparcie.

W ocenie *Beneficjenta, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* przyznając dofinansowanie projektom z listy rezerwowej z ... punktami, podczas gdy *Beneficjentowi* przyznanopunktów (bez tego wskaźnika otrzymałby punktów) dowodzi, że mogło dojść do naruszenia traktatowych warunków równego dostępu do pomocy, oraz naruszyć dyrektywę zawartą w art. 37 *ustawy wdrożeniowej*, skoro na wybranie projektu do dofinansowania wystarczające było uzyskaniepunktów, projekt nawet bez wskazania wzrostu zatrudnienia umieszczony by został na liście rezerwowej.

W konsekwencji warunki udzielenia wsparcia w zakresie kryteriów oceny wniosków obejmujące wskaźniki rezultatu pn. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8 EPC)*” wprowadzały w błąd uczestników konkursu, bo należało go zastosować w celu uzyskania odpowiednio wysokiej liczby punktów. Tymczasem działanie organu doprowadziło do sytuacji w której na liście projektów wybranych do dofinansowania mogły się znaleźć projekty, które nie zmierzały do wzrostu zatrudnienia.

W odpowiedzi na ww. pismo, *Instytucja Zarządzająca* w piśmie znak IR-V.432.....2019 z dnia 18 września 2023 roku poinformowała *Beneficjenta* o podtrzymaniu swojego stanowiska z pisma z dnia 25 maja 2023 roku, jednocześnie ponownie wskazała *Beneficjentowi*, że w ocenie *Organu* nie ma podstaw do zastosowania art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych* wobec przedsiębiorstwa *Beneficjenta*. Natomiast w przypadku możliwości wynikających z art. 12 ww. ustawy, *Instytucja Zarządzająca* dokonała analizy możliwości

zmiany w postanowieniach *Umowy o dofinansowanie przedmiotowego Projektu* w odniesieniu do sytuacji na rynku turystycznym. Możliwości zastosowania art. 4 pkt 1 oraz art. 12 ust. 1 zostały przeanalizowane i ich wyniki przedstawione *Beneficjentowi*. Jednocześnie *Organ*, wskazał, że *Beneficjent* w żadnym z przesłanych pism nie udokumentował negatywnego wpływu pandemii oraz wybuchu wojny na Ukrainie na własną sytuację finansową. Przedstawił w obu pismach (z dnia 27 lipca 2022 roku i 5 maja 2023 roku) jednakowe informacje, które dotknęły wszystkie przedsiębiorstwa w ówczesnym czasie i ogólne skutki związane z pandemią i wojną.

Beneficjent nie wykazał bezpośredniego wpływu tych okoliczności na swoją działalność oraz odniesienia do ówczesnej sytuacji rynkowej.

Ponadto *Organ* wskazał *Beneficjentowi*, iż jego stwierdzenie, że *Instytucja Zarządzająca* poinformowała go o wyrażeniu zgody na zmodyfikowanie umowy w późniejszym terminie, tj. po zakończeniu realizacji *Projektu* i po rozliczeniu końcowego wniosku o płatność jest niewłaściwe. *Organ* w piśmie z dnia 12 sierpnia 2022 roku wskazał jedynie, że ma świadomość trudnej sytuacji rynkowej, jednak mając na względzie termin na osiągnięcie wskaźnika rezultatu zatrudnienia (do końca maja 2023 roku) *Beneficjent* ma jeszcze czas na jego realizację ponieważ czynniki, które miały wpływ na jego realizację mogły ulec zmianie. *Beneficjent* w piśmie z dnia 5 maja 2023 roku nie przedstawił żadnych dodatkowych informacji o wpływie pandemii oraz wojny na jego sytuację. *Organ* wykazał natomiast, że nastąpił wzrost działań w branży turystycznej, co przełożyło się na poprawę sytuacji przedsiębiorców prowadzących przedmiotową lub pokrewną działalność gospodarczą. *Beneficjent* nie odniósł się do wskazanych informacji. Pismo znak IR-V.432.....2019 z dnia 18 września 2023 r. zostało *Beneficjentowi* przesłane dwukrotnie, ponieważ za pierwszym razem pisma nie odebrał.

Beneficjent w dniu 20 października 2023 roku za pośrednictwem systemu teleinformacyjnego SL2014 został wezwany do złożenia sprawozdania z pierwszego roku trwałości. Obowiązek sprawozdawczy wynika z § 13 ust.1 pkt 2 *Umowy o dofinansowanie*. *Beneficjent* sprawozdania nie złożył. Następnie, *Organ* swą prośbę ponowił w piśmie znak: IR-V.432.....2019 z dnia 15 stycznia 2024 roku, jednak i tym razem *Beneficjent* sprawozdania nie złożył.

EFRR-VII.432.2.68.2024

W dniu 20 maja 2024 roku, do *Instytucji Zarządzającej* wpłynął kolejny wniosek *Beneficjenta* z dnia 15 maja 2024 roku złożony przez *Pełnomocnika* o zmianę postanowień *Umowy o dofinansowanie Projektu* celem ich doprowadzenia do stanu zgodnego z uzasadnionymi możliwościami *Beneficjenta* w związku z wystąpieniem COVID-19. *Pełnomocnik Beneficjenta* we wskazanym piśmie wniósł o przystąpienie do zawarcia aneksu do *Umowy o dofinansowanie projektu* poprzez zmianę wskaźnika rezultatu pn. „Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8 EPC)” w projekcie oraz względnie zastosowania innych środków prawnych mających na celu:

- a) doprowadzenia treści umowy do stanu odpowiadającego działaniom *Beneficjenta* w obszarze zatrudnienia w wymuszonych przez administracyjnie wprowadzone ograniczenia funkcjonowania jego przedsiębiorstwa ze względu na ochronę zdrowia w stanie epidemii koronawirusa,
- b) stwierdzenie, że zrealizowanie przez *Beneficjenta* wskaźników rezultatu w obszarze zatrudnienia, zgodnie z treścią projektu przygotowanego na realia rynkowe nieuwzględniające ograniczenia wolności prowadzenia działalności gospodarczej wynikające z wyżej wskazanych przepisów było w takich warunkach nieuzasadnione i zbędne dla realizacji założonych celów projektu;
- c) sanowanie zaistniałych skutków uchybień w obsłudze projektu, polegających na tym, że *Beneficjent* działający w dobrej wierze ponosi negatywne konsekwencje błędnych pouczeń co do działań w obszarze realizacji wskaźników projektu, a następnie milczenia *Instytucji Zarządzającej* i udzielenia mu odpowiedzi w takim terminie, który uniemożliwia zastosowanie do zmiany umowy korzystnych dla *Beneficjenta* przepisów ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych.

Biorąc pod uwagę powyższy wniosek oraz zarzuty wskazane w uzasadnieniu do przekazanego pisma *Organ* poinformował *Beneficjenta*, że nie podziela jego stanowiska wskazującego, że wykonywane czynności zostały przeciągane w czasie. *Beneficjent* bowiem zarzucił *Instytucji Zarządzającej*, iż odpowiedź na jego pismo przekazane 7 września 2023 roku nastąpiło dopiero po 3 miesiącach. Zarzut *Beneficjenta* jest nieprawdziwy, bowiem odpowiedź została przygotowana 18 września 2023 roku i wysłana *Beneficjentowi* 28 września 2023 roku. Ze względu na brak podjęcia przesyłki w terminie, nastąpił zwrot pisma

do *Organu* w dniu 19 października 2023 roku. *Instytucja Zarządzająca* wysłała zatem odpowiedź na zapytanie *Beneficjenta* w terminie krótszym niż miesiąc. *Instytucja Zarządzająca* nie odpowiada za brak odbioru przesyłki przez *Beneficjenta*.

Następnie, *Instytucja Zarządzająca* odnosząc się do zarzutu nie zastosowania art. 12 Ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych, wskazała *Beneficjentowi*, że zgodnie z art. 12 ust.1 w przypadku, gdy na skutek wystąpienia COVID-19 realizacja postanowień umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu w zakresie wynikającym z zatwierdzonych kryteriów wyboru projektów jest niemożliwa lub znacznie utrudniona, odpowiednio umowa albo decyzja mogą zostać zmienione na uzasadniony wniosek beneficjenta. Stosownie do ust. 2 powyżej wskazanego artykułu, w przypadku zmiany umowy w tym trybie nie stosuje się art. 52a ustawy wdrożeniowej. Powyższe oznacza, że *Instytucja Zarządzająca* może dokonać zmiany po dokonanej analizie uzasadnionego wniosku *Beneficjenta*. W ocenie *Instytucji Zarządzającej*, nie zaistniała przesłanka prawidłowego uzasadnienia wniosku przez *Beneficjenta*. W obecnej sytuacji gdy wszelkie ograniczenia pandemiczne zostały zniesione, *Instytucja Zarządzająca* nie znalazła podstaw stanowiących, iż pandemia jest czynnikiem uniemożliwiającym zatrudnienie pracowników. Ponadto *Umowa o dofinansowanie* została zawarta w dniu 2020 roku, tj. w okresie najbardziej odczuwalnym dla społeczeństwa i gospodarki w zakresie rozprzestrzeniającej się epidemii. *Beneficjent* nie informował wówczas, *Instytucji Zarządzającej*, że będzie miał problemy z wywiązaniem się z zaciągniętych zobowiązań.

Zarzutem podtrzymanym kolejny raz był zarzut, że *Instytucja Zarządzająca* wprowadziła w błąd *Beneficjenta*, informując go, że zmodyfikowanie *Umowy o dofinansowanie* nastąpi po zakończeniu i rozliczeniu *Projektu*. *Organ* ponownie wskazał *Beneficjentowi*, że pismo z dnia 12 sierpnia 2022 roku będące odpowiedzią na jego prośbę wyzerowania wskaźnika zatrudnienia wpłynęło przed zatwierdzeniem wniosku o płatność końcową bo 4 sierpnia 2022 roku, zatem *Beneficjent* miał jeszcze czas na osiągnięcie wartości docelowej wskaźnika rezultatu. Ponadto w okresie tym nastąpił duży napływ emigrantów wojennych z Ukrainy, którzy chętnie podejmowali zatrudnienie w Polsce.

Wobec powyższego *Instytucja Zarządzająca* nie zadeklarowała dokonania zmiany, ale poinformowała, że *Beneficjent* ma jeszcze czas na jego realizację oraz może ponownie wystąpić z prośbą o zmianę pod warunkiem udokumentowania i uzasadnienia zmiany. *Beneficjent* w piśmie z dnia 5 maja 2023 roku które wpłynęło do *Organu* w dniu 9 maja 2023 roku ponownie zwrócił się o wyzerowanie wskaźnika zatrudnienia (poprzednie pismo wpłynęło 4 sierpnia 2022 roku). W obu pismach wskazywał na zastosowanie art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych. Dopiero w dwóch ostatnich pismach (tj. pismo z dnia 30 sierpnia 2023 roku oraz pismo z dnia 15 maja 2024 roku) *Beneficjent* powoływał się na art. 12 ust. 1 ww. ustawy. *Organ* wskazał *Beneficjentowi*, że zakończenie realizacji *Projektu* jak i okres trwałości przypadło na czas po pandemii i był to czas gdy turystyka mogła już świadczyć swoje usługi. *Beneficjent* miał obowiązek w ciągu roku od zakończenia realizacji *Projektu* osiągnąć wskaźnik rezultatu. Jednocześnie nie przedłożył do *Instytucji Zarządzającej* żadnych dokumentów na potwierdzenie, że jego sytuacja jest wywołana skutkami pandemii. Natomiast uzasadnienia *Organu* w zakresie braku zgody na wyzerowanie wskaźnika zatrudnienia zostały opisane w uprzednio kierowanych do niego pismach z dnia 6 grudnia 2023 roku (18 września 2023 roku – nieodebrany przez *Beneficjenta*), 25 maja 2023 roku oraz częściowo 12 sierpnia 2022 roku.

Instytucja Zarządzająca w dniu 5 sierpnia 2024 roku przeprowadziła w miejscu realizacji *Projektu* kontrolę doraźną, na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy wdrożeniowej oraz § 14 *Umowy o dofinansowanie*. Przedmiotem kontroli była m.in. weryfikacja:

- 1) osiągnięcia poziomu wskaźników zamieszczonych we wniosku aplikacyjnym na podstawie przedstawionych dokumentów,
- 2) wdrożenia zaleceń pokontrolnych (jeżeli dotyczy).

W wyniku kontroli doraźnej sporządzono Informację Pokontrolną nr

z dnia 11 września 2024 roku w której *Instytucja Zarządzająca* nie potwierdziła realizacji wskaźnika „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach*”. W okresie trwałości *Projektu* liczonym od dnia ... roku (data ostatniej płatności) do dnia roku (data kontroli), *Beneficjent* nie zachował wzrostu zatrudnienia w wymiarze ... etatów przez dni okresu trwałości. W związku z tym, stwierdzono brak realizacji zaleceń pokontrolnych dotyczących osiągnięcia ww. wskaźnika, który miał być zrealizowany w terminie do roku.

W związku z powyższym, stwierdzono naruszenie § 7 ust. 1 *Umowy o dofinansowanie* na podstawie art. 143 rozporządzenia nr 1303/2023, art. 9 ust. 2 pkt 8 ustawy wdrożeniowej oraz § 7 ust. 3 *Umowy o dofinansowanie* w związku z podrozdziałem 8.8 Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014 – 2020 i ustalono wartość korekty finansowej w następujący sposób:

Biorąc pod uwagę liczbę niezrealizowanych wskaźników rezultatu (1) do liczby wskaźników założonych w projekcie (6) stanowi to 16,67% pełnej wartości wskaźników, (*Instytucja Zarządzająca* przyjęła 6 wskaźników z uwagi na fakt, iż wskaźnik: „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC]*” i „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC]*” jest uszczegółowieniem wskaźnika „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]*”, zatem te trzy wskaźniki zostały policzone jako jeden), korekta finansowa została wyliczona w następujący sposób:

I. Reguła proporcjonalności przyjęta do wyliczenia ekwiwalentu zatrudnienia w projekcie:

$$200\,000,00\text{ zł} \times 16,67^1\% = 33\,333,33\text{ zł}$$

gdzie:

200 000,00 zł – kwota wydatków kwalifikowalnych w projekcie

% - wartość procentowa wskaźnika nieosiągniętego w stosunku do wszystkich założonych w projekcie, tj. liczba niezrealizowanych wskaźników rezultatu – 1 do liczby wskaźników złożonych w projekcie – 6.

Ekwiwalent 1.5 etatu liczony od wartości wydatków kwalifikowalnych projektu wynosi:

33 333,33 zł.

II. Reguła proporcjonalności przyjęta do wyliczenia niezachowania okresu trwałości dla poszczególnych etatów (wzór):

$$(\text{ekwiwalent 1.5 etatu} \times \text{EPCN} \%) \times \text{OTN} \%$$

gdzie:

ekwiwalent 1.5 etatu – wyliczony zgodnie z regułą podaną w pkt I, jeśli natomiast została wyliczona korekta ze względu na niezachowanie wskaźnika, ekwiwalent 1.5 etatu jest pomniejszany o wartość tej korekty,

¹ Rzeczywista wartość procentowa wskaźnika nieosiągniętego do wszystkich założeń w projekcie - $1/6 = 16,666666666\%$

EFRR-VII.432.2.68.2024

EPCN % - wartość procentowa niezachowania wzrostu zatrudnienia w stosunku do zakładanego 1.5 etatu,

OTN % - wartość procentowa niezachowania trwałości projektu w stosunku do okresu wynikającego z umowy o dofinansowanie (649 dni w stosunku 1096 całego okresu trwałości²).

III. Wysokość korekty finansowej dla poszczególnych okresów oraz etatów wyliczona wg wzoru podanego w II pkt:

a) od 26.10.2022 r. do 05.08.2024 r. nie zachował zatrudnienia o wymiarze 1.5 etatu, tj. przez 649 dni okresu trwałości.

$(33\,333,33 \text{ zł} * 100\% = 33\,333,33 \text{ zł}) = 33\,333,33 \text{ zł} * 59,22\% = 19\,740,00 \text{ zł}$

Jednocześnie biorąc pod uwagę montaż finansowy i 85³ % poziom dofinansowania, wartość korekty finansowej z tytułu wyżej wymienionego naruszenia wynosi:

$19\,740,00 \text{ zł} * 85\% = 16\,779,00 \text{ zł}.$

W związku z powyższym, *Instytucja Zarządzająca* uznała za wydatki niekwalifikowalne kwotę w wysokości 19 740,00 zł, w tym kwota dofinansowania z *EFRR* w wysokości 16 779,00 zł i zaleciła zwrot kwoty 16 779,00 zł powiększonej o należne odsetki, wyliczone zgodnie z § 10 ust. 1 *Umowy o dofinansowanie* w terminie 14 dni od dnia doręczenia Informacji Pokontrolnej nr

Ponadto, *Instytucja Zarządzająca* zaleciła osiągnięcie i utrzymanie ww. wskaźnika w pozostałym okresie trwałości projektu i przekazanie w ciągu 14 dni od jego osiągnięcia dokumentów poświadczających jego osiągnięcie.

Beneficjent został poinformowany, że niewykonanie zalecenia we wskazanym terminie może skutkować nałożeniem korekty finansowej lub wypowiedzeniem *Umowy o dofinansowanie* oraz wystąpieniem o zwrot wypłaconych na rzecz *Beneficjenta* środków, powiększonych o odsetki.

W ciągu 14 dni od dnia otrzymania ww. Informacji Pokontrolnej *Beneficjent* mógł zgłaszać do *Instytucji Zarządzającej* pisemne zastrzeżenia, co do ustaleń w niej zawartych.

W dniu 1 października 2024 roku do *Instytucji Zarządzającej* Pełnomocnik *Beneficjenta* pismem z dnia 26 września 2024 roku złożył zastrzeżenia do ww. Informacji Pokontrolnej,

² Rzeczywista wartość procentowa niezachowania trwałości projektu w stosunku do okresu wynikającego z umowy o dofinansowanie - $649/1096=59,215328467\%$

³ Rzeczywisty procent dofinansowania wynosi $170\,000/200\,000=85\%$

EFRR-VII.432.2.68.2024

w których zgłosił zastrzeżenia do ustaleń dotyczących wskaźnika rezultatu oraz do ustalenia korekty finansowej.

W ww. piśmie odmówił podpisania Informacji Pokontrolnej nr

W uzasadnieniu pisma wskazał, że *Beneficjent* nie zamierza podważać co do zasady ustaleń kontrolujących, dokonanych w ramach kontroli doraźnej *Projektu*, w których wskazano nieosiągnięcie wskaźnika zatrudnienia w okresie trwałości, to jednak zgłasza zastrzeżenia co do okoliczności realizacji *Projektu* w zakresie spornego wskaźnika, które bezpośrednio skutkują brakiem uzasadnienia dla ustalenia korekty finansowej i winny spowodować odstępianie od jej ustalenia.

Jako przyczynę do odstępiania od nakładania korekty finansowej wskazał na pisma złożone do *Organu* z dnia 27 lipca 2022 roku, z dnia 5 maja 2023 roku, z dnia 15 maja 2024 roku oraz z dnia 30 sierpnia 2023 roku, w których wnioskował m.in. o wyzerowanie wskaźnika rezultatu, doprowadzenie zapisów *Umowy o dofinansowanie* do stanu zgodnego z możliwościami *Beneficjenta* w związku z wystąpieniem COVID-19 i wojną w Ukrainie, dokonanie korekt w zapisach w informacji pokontrolnej w zakresie spornego wskaźnika rezultatu. W dalszej części uzasadnienia zawarł argumenty analogiczne do wnoszonych dotychczas do *Instytucji Zarządzającej*.

W odpowiedzi na powyższe zastrzeżenia, *Instytucja Zarządzająca* w piśmie znak: EFRR-VIII.432.....2024 z dnia 17 października 2024 roku podtrzymała stanowisko *Organu* w niniejszej sprawie, tym samym podtrzymała stanowisko przedstawione w Informacji Pokontrolnej nr, dotyczące braku realizacji wskaźnika rezultatu.

Przy ww. piśmie przekazała ostateczną Informację Pokontrolną nr od której nie przysługiwała możliwość zgłoszenia zastrzeżeń. W dniu 4 listopada 2024 roku do *Organu* wpłynęło pismo z dnia 30 października 2024 roku będące stanowiskiem *Beneficjenta* do ostatecznej Informacji Pokontrolnej, w którym podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, odmówił podpisu. Jednocześnie, zawarł informację, że z ostrożności prawnej nie podważa swoimi zastrzeżeniami ustaleń zawartych w Informacji Pokontrolnej i uznaje je za prawidłowe.

Z uwagi na fakt, że ww. zakwestionowane w wyniku kontroli środki dofinansowania z EFRR zostały uprzednio przez *Instytucję Zarządzającą* wypłacone *Beneficjentowi* w ramach płatności zaliczkowej i refundacyjnej, a także mając na uwadze fakt, iż *Beneficjent* naruszył

treść art. 184 w zw. z art. 207 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1530, z późn. zm.), (zwanej dalej: „*u.f.p.*”), *Instytucja Zarządzająca* zgodnie z treścią art. 207 ust. 8 *u.f.p.*, pismem znak: EFRR-VII.432.....2024 wezwała *Beneficjenta* do zwrotu wykorzystanego z naruszeniem procedur dofinansowania w łącznej kwocie: 16 779,00 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni kalendarzowych od dnia doręczenia tego wezwania. W odpowiedzi na wezwanie, w piśmie z dnia 20 grudnia 2024 roku *Beneficjent* oświadczył, że uznaje ustaloną korektę finansową za nieuzasadnioną oraz odmawia zapłaty kwoty objętej wezwaniem oraz, że świadczenie pieniężne objęte wezwaniem nie ma ważnej podstawy prawnej i faktycznej, na obecnym etapie sprawy nie istnieje w jego ocenie obowiązek zapłaty kwoty wskazanej w piśmie.

W związku z powyższym oraz faktem, że *Beneficjent* nie dokonał zwrotu środków dofinansowania wraz z należnymi odsetkami, *Instytucja Zarządzająca* pismem znak: EFRR-VII.432.....2024 z dnia 5 lutego 2025 roku w oparciu o art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) , (zwanej dalej: „*k.p.a.*”), oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 *u.f.p.* zawiadomiła *Beneficjenta* jako *Stronę* w przedmiotowej sprawie, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposobu zwrotu środków w formie decyzji w sprawie zwrotu przez *Beneficjenta* części dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W przedmiotowym zawiadomieniu *Instytucja Zarządzająca* poinformowała *Stronę* o możliwości zapoznania się z materiałami dotyczącymi sprawy.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR-VII.432.....2024 z dnia 20 lutego 2025 roku w oparciu o art. 10 § 1 *k.p.a.* zawiadomiła *Stronę* o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym, jednocześnie w piśmie tym zgodnie z art. 36 § 1 *k.p.a.* *Strona* postępowania została poinformowana, że ze względu na konieczność doręczenia ww. pisma oraz umożliwienia *Stronie* wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań sprawa zostanie rozpatrzona do 28 marca 2025 roku. W dniu 24 lutego 2025 roku *Pełnomocnik Beneficjenta* zapoznał się z materiałem dowodnym w siedzibie *Instytucji Zarządzającej*.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ustawy wdrożeniowej, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit.a ustawy wdrożeniowej, do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie *u.f.p.* albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 2 ustawy *u.f.p.* w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

„2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
– podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.”

Na podstawie art. 207 ust. 9 pkt 1 ustawy *u.f.p.* po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej w rozumieniu ustawy o zasadach realizacji programów wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 ustawy *u.f.p.* do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy *k.p.a.* i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111).

W świetle art. 104 i art. 107 § 1- *k.p.a.* organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie. Na podstawie art. 46 ust. 2a tej ustawy decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji. Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa wdrożeniowa. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa. Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2):

- zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu;
- dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów;
- prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego;
- nakładanie korekt finansowych;
- odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie *u.f.p.* albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu.

W związku z czym, *Instytucja Zarządzająca* w przypadku stwierdzenia, iż projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w umowie o dofinansowanie tj. zgodnie z § 1 ust. 8

Umowy o dofinansowanie: „za wydatki kwalifikowalne należy rozumieć wydatki lub koszty uznane za kwalifikowalne i spełniające kryteria, zgodnie z rozporządzeniem ogólnym, jak również w rozumieniu ustawy wdrożeniowej i przepisów rozporządzeń wydanych do tej ustawy oraz zgodnie z wytycznymi wskazanymi w § 1 ust. 4 lit.e).”

Zgodnie z prawem wspólnotowym (tj. m.in. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 - Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289-302, z późn. zm., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu - Dz.U.UE.L.2014.187.1) oraz regulacjami określonymi w dokumentach programowych (tj. *Wytyczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych*, wydanymi na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej), *Instytucja Zarządzająca* została zobowiązana do stałego monitorowania postępów realizacji programu operacyjnego poprzez monitorowanie postępów w realizacji wskaźników. Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego jest prowadzone przez *Instytucję Zarządzającą* na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania tego Programu, równolegle z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte zgodnie z rozporządzeniem ogólnym (tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.) w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (art. 27 ust. 4) oraz zakresu sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).

Jednocześnie w pkt 2.1.3 ppkt 12 *Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych* wskazano, że:

„O ile w umowie o dofinansowanie projektu nie wskazano inaczej, efekt wsparcia na poziomie projektu występuje:

- a) w przypadku wskaźników produktu określonych na poziomie projektu – w okresie od podpisania umowy o dofinansowanie, przy czym osiągnięte wartości powinny zostać wykazane najpóźniej we wniosku o płatność końcową,
- b) w przypadku wskaźników rezultatu bezpośredniego określonych na poziomie projektu:

- i. co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu określonego w umowie/decyzji o dofinansowaniu projektu lub, o ile wynika to ze specyfikacji projektu, od uruchomienia przedsięwzięcia,
- ii. w okresie trwałości projektu, na zasadach określonych przez IZ - w przypadku wskaźników, których termin realizacji został wydłużony na wniosek beneficjenta i za zgodą IZ, przy czym osiągnięte wartości wykazywane są we wniosku o płatność końcową lub jego korekcie.”

Ponadto, w *Wytycznych w sprawie kwalifikowalności wydatków* w rozdziale 6.16-Rozliczanie efektów projektu wskazano, że instytucja zarządzająca będąca stroną umowy o dofinansowanie, zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie do osiągania i zachowania wskaźników produktu oraz rezultatu zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie, a nieosiągnięcie lub niezachowanie ww. wskaźników, może oznaczać nieprawidłowość oraz skutkować nałożeniem korekty finansowej.

Instytucja Zarządzająca w wyniku działań kontrolnych oraz monitorowania wykonania nałożonych zaleceń pokontrolnych z kontroli końcowej stwierdziła naruszenie przez *Beneficjenta* treści § 7 ust. 1 *Umowy o dofinansowanie* poprzez nieosiągnięcie wskaźnika rezultatu pn. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]*”, założonego do osiągnięcia zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie.

W związku z czym, *Instytucja Zarządzająca* stwierdzając naruszenie przez *Beneficjenta* ww. zapisów *Umowy o dofinansowanie*, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania zobowiązana była do określenia kwoty nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania zgodnie z postanowieniami ww. art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej.

Instytucja Zarządzająca wskazuje, że obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie wydatkowania środków finansowych budżetu Unii doprecyzowano w odpowiednich przepisach rozporządzenia nr 1303/2013.

Z przepisów tych wynika, że na państwach członkowskich ciążyą dwojakiego rodzaju obowiązki: po pierwsze mają ustanowić i zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli dla realizacji programów operacyjnych, a po drugie, prowadzić działania w odniesieniu do nieprawidłowości: zapobiegać im, wykrywać je, odzyskiwać kwoty wypłacone nienależnie oraz informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach

i przebiegu postępowań prowadzonych w tych sprawach (poz. 65 rozporządzenia nr 1303/2013).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 36 rozporządzenia nr 1303/2013 „*nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem*”.

Przesłanki nieprawidłowości odnoszą się do zachowania sprawcy, które może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu działań, oraz do skutków tego zachowania. Konieczne jest bowiem, by zachowanie to spowodowało szkodę w budżecie Wspólnot (Unii) lub w budżetach zarządzanych przez Wspólnoty (Unię), albo szkodę taką mogło powodować. Pojęcie "szkoda" użyte w omawianej definicji oznacza uszczerbek finansowy dokonany w budżecie Unii lub w budżetach zarządzanych przez Unię, albo uszczerbek finansowy, na jaki budżety te zostały narażone. Wynika stąd, że faktyczne wystąpienie uszczerbku finansowego nie jest przesłanką konieczną dla zakwalifikowania zachowania jako nieprawidłowości, wystarczy bowiem sama możliwość jego wystąpienia.

Mając na uwadze omówioną powyżej definicję nieprawidłowości, obowiązującą w prawie wspólnotowym, należy więc wskazać, iż skutki finansowe wynikające z danego naruszenia, na jakie mógł być narażony budżet Wspólnoty mają wymiar nie tylko rzeczywisty (udowodniony), ale również i wymiar potencjalny (trudny do oszacowania).

Taki sposób rozumienia definicji nieprawidłowości ugruntował się już w utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który w Wyroku TSUE w sprawie C-406/14 z dnia 14 lipca 2016 r. stwierdził, że: „naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono jako takie mieć skutki budżetowe. Natomiast nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych.” Dalej w tym samym Wyroku TSUE wskazano również, że: „uchybiecie zasadom udzielania zamówień publicznych stanowi nieprawidłowość..., o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie to miało wpływ na budżet odnośnego funduszu.” Analogiczne

stanowisko zostało również zawarte w Wyroku z dnia 21 grudnia 2011 r. *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, C-465/10, EU:C:2011:867, pkt 47.

Instytucja Zarządzająca zaznacza również, iż w dalszych orzeczeniach TSUE ww. linia orzecznicza była analogiczna tj. w Wyroku z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie C-408/16 TSUE przywołał wykładnię nieprawidłowości wprost z Wyroku C-406/14. W związku z czym należy uznać, iż TSUE potwierdził w utrwalonej linii orzeczniczej definicję istoty nieprawidłowości. Powtórzenie w Wyroku z 6 grudnia 2017 r. dosłownej treści pojęcia nieprawidłowości, zawartej w ww. wyroku z lipca 2016 r., wskazuje, że jest to utrwalona linia orzecznicza. Jak już wyżej wskazano, TSUE po raz kolejny powtórzył, że naruszenie prawa jest nieprawidłowością, o ile nie można wykluczyć, że uchybienie miało wpływ na budżet danego funduszu. Co najważniejsze, TSUE w swoim wyroku ponownie wyjaśnił, że nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych (nawet tylko potencjalnych) dla budżetu Unii Europejskiej.

Beneficjent, składając w dniu 29 lipca 2019 roku wniosek o dofinansowanie ujął następujące wskaźniki rezultatu, jakie miały być osiągnięte w wyniku realizacji *Projektu* oraz podał ich wartości docelowe, tj.:

1. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI8) [EPC]*” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1,5 stanowisk pracy,
2. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC]*” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 stanowisko pracy,
3. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC]*” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 0,5 stanowiska pracy
4. „*Liczba wprowadzonych innowacji produktowych [szt.]*” - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 innowacja produktowa.

Zgodnie z § 7 Regulaminu jednoetapowego konkursu zamkniętego nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-.../19 *Beneficjent* był zobowiązany wybrać wszystkie wskaźniki horyzontalne (produktu i rezultatu), wskazane w *Instrukcji wypełniania wniosku o dofinansowanie w ramach Osi Priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 w Lokalnym Systemie Informatycznym (LSI)*, nawet jeżeli wartości dla tych wskaźników będą zerowe. Zatem, *Beneficjent* nie był zmuszony do wykazywania wartości docelowej w stosunku do któregośkolwiek wskaźnika rezultatu.

Wskaźnik, który *Beneficjent* zgłaszał do zmiany, a więc „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI8) [EPC]*” uznany był przez niego jako potrzebny dla celów realizacji projektu, a w dokumentach aplikacyjnych zadeklarował, iż „*do obsługi tego urzędu (tj. nowej usługi zarządzania, prowadzenia nadzoru nad prawidłową realizacją projektu) będzie stworzone stanowisko pracy (pełny etat). Osoba zatrudniona na tym etacie będzie miała za zadanie nadzór nad wdrożeniem i zastosowaniem oprogramowania, stworzenie strony internetowej, planu i realizację marketingu prowadzenie korespondencji e-mailowej. Wszystkie wymienione elementy stanowią nierozdzielną część projektu baz, której nie mógłby prawidłowo funkcjonować. Do obsługi wypożyczalni będzie zatrudniona osoba na 1/2 etatu. Do obowiązków pracownika będzie należało o dbanie o sprawność techniczną zakupionych środków trwałych wykorzystywanych do stworzenia* Wnioskodawca zobowiązuje się zatrudnić w ramach projektu, co najmniej jedną osobę z orzeczeniem o niepełnosprawności.”

Organ podkreśla, że bez wskazywania planowanego zatrudnienia wnioski o dofinansowanie nie zostałyby odrzucone przy ocenie kryteriów dopuszczających, które są dowolne i tylko od *Beneficjenta* zależy co określi w *Projekcie* i za co może otrzymać punkty. Zatem zmiana kryteriów wyboru projektów o którą wnioskował *Beneficjent* w zakresie wskaźnika rezultatu byłaby krzywdząca dla wnioskodawców którzy nie uzupełnili wartości docelowej przedmiotowego wskaźnika albo została im nałożona korekta za jego nieosiągnięcie. *Beneficjent* powziął informację, że Zarząd Województwa Świętokrzyskiego przyznawał dofinansowanie w ramach listy rezerwowej projektom, które otrzymały mniej punktów niż jego *Projekt*, następnie przedstawił *Organowi* analizę, że bez ujmowania punktów za wskaźnik zatrudnienia znalazłby się przynajmniej na liście rezerwowej i również przyznano by mu dofinansowanie, zatem w ocenie *Instytucji Zarządzającej* zachodzi wątpliwość czy po uzyskaniu tej wiedzy *Beneficjent* w ogóle zmierzał do zatrudnienia nowych pracowników w swoim przedsiębiorstwie w tym osoby niepełnosprawnej.

Instytucja Zarządzająca, odmawiając wyzerowania wskaźnika rezultatu brała pod uwagę sytuację pandemiczną ale dawała szansę *Beneficjentowi* na realizację *Projektu* w całości, zgodnie z założeniami wniosku aplikacyjnego. *Organ* miał świadomość trudnej sytuacji rynkowej, jednakże *Beneficjent* dysponował czasem na jego realizację, bowiem czynniki które miały wpływ na tą sytuację mogły ulec zmianie. Stan epidemii wprowadzono w Polsce

od 20 marca 2020 r., natomiast został zniesiony Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 maja 2022 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii. Następnie 16 maja 2022 r. wprowadzono stan zagrożenia epidemicznego w Polsce, który oznaczał w praktyce obowiązek noszenia maseczek w podmiotach udzielających świadczeń zdrowotnych. *Beneficjent* zakończył realizację *Projektu* w dniu 31 maja 2022 roku (zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie), natomiast okres trwałości rozpoczął się dnia 26 października 2022 roku, a wskaźnik miał zrealizować do końca maja 2023 roku, zatem wszystkie daty wykaczały już poza okres stanu pandemii.

Instytucja Zarządzająca wykazała *Beneficjentowi*, że nastąpił znaczny wzrost działań w branży turystycznej, co miało wpływ na poprawę sytuacji przedsiębiorców prowadzących przedmiotową lub pokrewną działalność gospodarczą, natomiast w piśmie z dnia 25 maja 2023 roku wykazała z jakich form wsparcia od Państwa w tym czasie skorzystał. Były to m.in. zwolnienia z opłat, umorzenie pożyczki, dotacje lub inne bezzwrotne świadczenia w tym dotacja na kapitał obrotowy udzielony przez *Marszałka Województwa Świętokrzyskiego*. *Organ* ma świadomość, że pomoc ta została spożytkowana na prowadzenie bieżącej działalności, jednak była to pomoc w wysokości 102 876,47 zł. Dodatkowo Rząd wprowadził bon turystyczny, który był realizowany od 1 sierpnia 2020 roku do 31 marca 2023 roku i który miał na celu wsparcie finansowe polskich rodzin, a pośrednio miał pomagać branży turystycznej, osłabionej przez skutki pandemii COVID-19.

Ustawa z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych dawała instytucjom zarządzającym możliwość dokonywania zmian, nie był to jednak każdorazowy obligatoryjny obowiązek, zatem *Instytucja Zarządzająca* nie musiała dokonać zmiany nawet w wypadku przedstawienia udokumentowanego wniosku przez *Beneficjenta*, czego zresztą w niniejszej sprawie *Beneficjent* nigdy nie uczynił.

Organ w żadnym momencie nie sugerował *Beneficjentowi*, że jego wniosek o zmianę wskaźnika rezultatu jest zasadny ale przedwczesny. W korespondencji do *Beneficjenta* *Instytucja Zarządzająca* cały czas informowała go, że wniosek o dokonywanie zmian w projekcie musi być udokumentowany i poparty dowodami. Natomiast *Beneficjent* w żadnym z przesłanych do *Organu* pism nie udowodnił negatywnego wpływu pandemii oraz wybuchu wojny w Ukrainie na jego sytuację, przedstawiał ogólne informacje, o sytuacji które

dotknęły wszystkie przedsiębiorstwa w ówczesnym czasie i ogólne skutki związane z pandemią i wojną.

Organ wskazuje, że obowiązkiem *Beneficjenta* jest realizacja *Projektu* oraz utrzymanie jego trwałości zgodnie z *Umową o dofinansowanie*. *Beneficjent* niezależnie od przedstawianych próśb, decydując się na podpisanie *Umowy o dofinansowanie* w roku 2020 powinien wziąć pod uwagę ryzyko związane z rozwojem sytuacji epidemicznej jak również mieć świadomość, że wskaźniki realizacji *Projektu* wskazane w sekcji XIV wniosku o dofinansowanie muszą zostać osiągnięte, zgodnie z przyjętym na siebie zobowiązaniem. Tymczasem pomimo braku zgody na zmianę wskaźnika zatrudnienia *Beneficjent* zaniechał jego realizacji o czym niejako sam poinformował *Organ* w przedłożonych pismach i dodatkowo zostało to potwierdzone podczas kontroli doraźnej, a zatem dokonał zmiany w *Projekcie* bez akceptacji *Instytucji Zarządzającej* co dodatkowo wskazuje na naruszenie przez niego § 2 ust. 2 *Umowy o dofinansowanie*.

W związku z powyższym, *Organ* stwierdza, że doszło również do naruszenia § 3 ust. 1 *Umowy o dofinansowanie*, który to zobowiązywał *Beneficjenta* „do realizacji *Projektu* z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi horyzontalnymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację *Projektu* oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 *Umowy* w trakcie realizacji *Projektu* oraz w okresie jego trwałości”. Nie osiągnięcie wielkości ww. wskaźnika, tak jak to powyżej omówiono, świadczy również o naruszeniu treści § 7 ust.1 i 2 *Umowy o dofinansowanie*, zgodnie z którym: „*Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości Projektu. W przypadku braku osiągnięcia zakładanych wskaźników na koniec okresu realizacji Projektu Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dofinansowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością docelową wskaźnika a osiągniętą wartością wskaźnika lub całości dofinansowania w przypadku nieosiągnięcia celu Projektu.*”

Odnosząc się powyżej omówionego naruszenia postanowień *Umowy o dofinansowanie* należy odnieść się do wskazanej wcześniej definicji nieprawidłowości i trzech elementów składowych ją tworzących. Nieprawidłowość oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego. *Beneficjent* w analizowanej sprawie naruszył postanowienia § 2 ust. 2, § 3 ust.1 i § 7 ust. 1 i 2 *Umowy o dofinansowanie*. Naruszeniem w analizowanej sprawie jest nieosiągnięcie wskaźnika rezultatu pn. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]*”, dokonanie zmian w *Projekcie* bez akceptacji IZ, realizacja *Projektu* niezgodnie z wytycznymi, procedurami oraz w sposób który nie zapewnił osiągnięcia wskaźników rezultatu w trakcie jego realizacji oraz w okresie trwałości.

Zasady kwalifikowalności wydatków opisane w Wytycznych, regulaminie czy w *Umowie o dofinansowanie* były znane albo powinny być znane *Beneficjentowi*, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji *Projektu* miał obowiązek zapoznania się z tymi dokumentami programowymi. Ponadto, *Beneficjent* w pkt XVI.4 wniosku o dofinansowanie oświadczył, że „*Oświadczam, iż jestem świadom praw i obowiązków związanych z realizacją projektu finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020*”. W związku z czym, *Beneficjent* zgodnie z pkt XVI.4 wniosku o dofinansowanie miał świadomość, że przy realizacji *Projektu* bardzo ważnym aspektem jest dochowanie obowiązków nałożonych na beneficjenta w ramach obowiązujących przepisów prawa, wytycznych czy zapisów *Umowy o dofinansowanie*.

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a *Instytucją Zarządzającą*. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane nienależycie. Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów właściwych dla systemu wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje

zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego.

W związku z powyższym, niewypełnienie jej postanowień przez *Beneficjenta* ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu. W przedmiotowej sprawie należy podkreślić, iż w ramach *Projektu*, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, *Beneficjent* dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak zasada przejrzystości, czy też transparentności, a co do przestrzegania tych zasad by zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie i właśnie dlatego nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji jej zapisów.

Taka swoboda w kształtowaniu treści umowy o dofinansowanie pozostawałaby również w sprzeczności z art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, na podstawie którego *Instytucja Zarządzająca* jest zobowiązana do uwzględniania zasady równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów oraz zapewniania przejrzystości reguł stosowanych przy ocenie projektu.

Naruszeniem procedur skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania było niewywiązanie się *Beneficjenta* z procedur opisanych w *Umowie o dofinansowanie* oraz *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków* i tym samym będących „innymi procedurami” wydatkowania środków wskazanymi w art. 184 *u.f.p.* tj. niewywiązanie się przez Stronę z zapisów zawartych w § 2 ust. 2, § 3 ust. 1 oraz § 7 ust. 1 i 2 *Umowy o dofinansowanie*.

Zgodnie z ugruntowanym już w poprzedniej perspektywie finansowej orzecnictwem sądów

administracyjnych takie istotne naruszenie przez *Beneficjenta* procedury obowiązującej przy wykorzystaniu otrzymanego dofinansowania, określonej w umowie o dofinansowanie, stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia, że zaistniała przesłanka określona w art. 207 ust. 1 pkt 2 *u.f.p.*, uzasadniająca wydanie decyzji określającej kwotę dofinansowania podlegającą zwrotowi (tak min. wyrok NSA sygn. akt: II GSK 732/11).

Następnie, *Instytucja Zarządzająca* analizując kolejny element składowy definicji nieprawidłowości, którym jest „działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie funduszy polityki spójności” wskazuje, że w analizowanej sprawie działaniem i zaniechaniem *Beneficjenta* pomimo braku zgody *Organu* była rezygnacja z realizacji omawianego wskaźnika. Zaniechanie to doprowadziło w efekcie do sytuacji braku wzrostu wielkości zatrudnienia w prowadzonym przedsiębiorstwie. Jak omówiono to już powyżej, nie ulega wątpliwości, że wniosek o dofinansowanie wraz z jego integralną częścią tj. dokumentacją projektową zakładał wzrost wielkości zatrudnienia w prowadzonym przedsiębiorstwie o 1,5 etatów od wartości początkowej, a *Organ* nie wyraził zgody na jego wyzerowanie. *Beneficjent* zatem powinien dołożyć wszelkich starań aby się z tego obowiązku wywiązać, tymczasem składał ogólne pisma do *Organu* o wyzerowanie wskaźnika i w których przedstawiał wyliczenie, że bez ujmowania spornego wskaźnika i tak znalazłby się na liście rezerwowej i uzyskał dofinansowanie. Dodatkowo próbował przerzucić winę za niezrealizowanie wskaźnika na *Instytucję Zarządzającą*, twierdząc, że został wprowadzony w błąd odpowiedzią *IZ* podczas gdy *Instytucja Zarządzająca* wskazała mu jedynie, że ma jeszcze czas na zrealizowanie wskaźnika i tym samym na zrealizowaniu *Projektu* w całości, a nie, że nie musi go realizować. *Organ* jeszcze raz podkreśla, że *Beneficjent* nie był zmuszony do wykazywania wartości docelowej w stosunku do któregośkolwiek wskaźnika rezultatu, jeżeli już go wskazał to jego obowiązkiem było go zrealizować.

Ponadto wskazać należy, że *Instytucja Zarządzająca* w kolejnym swoim piśmie znak: KC-I.432.....2022 czyli Informacji Pokontrolnej nr z dnia 4 października 2022 roku z kontroli końcowej *Projektu* zaleciła *Beneficjentowi* osiągnięcie wskaźnika zatrudnienia do 31 maja 2023 roku. Wówczas *Beneficjent* nie wniósł zastrzeżeń ani uwag lub wątpliwości co do ustaleń w niej zawartych, pomimo tego, że uprzednio złożył do *IZ* pismo

EFRR-VII.432.2.68.2024

z dnia 27 lipca 2022 r. będące tym pierwszym pismem o wyzerowanie wskaźnika.
Jednocześnie, należy ponownie podkreślić, że Beneficjent odesłał do Instytucji Zarządzającej
ww. Informację Pokontrolną podpisaną, a co za tym idzie zaakceptował tym samym jej
postanowienia i przyjął zawarte w niej zalecenia pokontrolne do realizacji.
W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca wskazuje, że pismo znak: KC-
I.432.....2022 z dnia 4 października 2022 roku będące Informacją Pokontrolną nr
ostatecznym stanowiskiem Organu i jednoznaczną odpowiedzią na jego wniosek o
wyzerowanie wskaźnika zatrudnienia.

Odnosząc się więc do wskazanej powyżej definicji nieprawidłowości wskazać należy,
że bezsprzecznie w analizowanej sprawie doszło do zaniechania podmiotu gospodarczego
zaangażowanego we wdrażanie funduszy polityki spójności.

Następnie, *Instytucja Zarządzająca* analizując kolejny element składowy definicji
nieprawidłowości, którym jest „naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego
stosowania prawa unijnego, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii
poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem” wskazuje, że w analizowanej
sprawie doszło do rzeczywistego obciążenia budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym
wydatkiem.

Projekt, na który przyznano i wypłacono dofinansowanie ze środków EFRR, miał przecież
oprócz wprowadzenia nowej innowacyjnej usługi poprzez zakup środków trwałych i
wartości niematerialnych i prawnych osiągnąć cel w postaci zwiększenia zatrudnienia w
przedsiębiorstwie, które jest przecież pożądanym społecznie zjawiskiem niwelowania czy
zmniejszania poziomu bezrobocia w regionie.

Instytucja Zarządzająca w Informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej ustaliła wymiar
korekty finansowej proporcjonalnie do okresu, w którym trwałość projektu nie została
zachowana.

Szkoda w budżecie Unii Europejskiej została ustalona poprzez wyliczenie ekwiwalentu
zatrudnienia w *Projekcie* w wysokości 33 333,33 zł, rzeczywistej wartości procentowej
niezachowania trwałości *Projektu* w stosunku do okresu wynikającego z *Umowy*
o dofinansowanie tj. $649/1096 = 59,215328467\%$, gdzie: 649 - to ilość dni przez jaki nie
utrzymano trwałości, 1096 -to ilość dni przez jaką należy utrzymać trwałość (3 lata od

EFRR-VII.432.2.68.2024

wypłaty środków) oraz rzeczywistego poziomu dofinansowania 85% i przy wykorzystaniu m.in. ww. danych ustaliła kwotę wydatków niekwalifikowalnych w wysokości 19 740,00 zł z czego kwotę dofinansowania do zwrotu: 16 779,00 zł.

W takim stanie faktycznym oraz odnosząc się do definicji nieprawidłowości uznać należy, że wydatki takie nie spełniają kryteriów kwalifikowalności i środki finansowe przeznaczone na ich realizację podlegają zwrotowi.

Różnica w wartości wydatków kwalifikowalnych w chwili podjęcia decyzji o dofinansowaniu rzeczono projektu jest istotna w obszarze celowości poniesienia tych wydatków, a to z kolei ma bezpośredni wpływ na budżet Unii Europejskiej, ponieważ środki będące różnicą wydatków przed i po zmianach potencjalnie mogły mieć inne i efektywniejsze przeznaczenie.

W analizowanej sprawie *Beneficjent* obciążył budżet Unii Europejskiej środkami EFRR w kwocie 16 779,00 zł zatem, zdaniem *Instytucji Zarządzającej* nie ulega więc wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie ziścił się również trzeci element składowy definicji nieprawidłowości, a mianowicie doszło do szkody finansowej poprzez obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem.

W przypadku wykrycia nieprawidłowości w wykorzystaniu środków pochodzących z funduszu UE państwa członkowskie zobowiązane są do dokonania korekt finansowych.

Wynika to wprost z treści art. 143 ust. 1 rozporządzenia nr 1303/2013.

Ponadto, zgodnie z przepisem art. 125 rozporządzenia nr 1303/2013, instytucja zarządzająca odpowiada za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a w szczególności za:

- a. kontrolę, czy dofinansowane produkty i usługi zostały dostarczone, czy wydatki deklarowane przez beneficjentów zostały zapłacone oraz, czy spełniają one obowiązujące przepisy prawa, wymagania programu operacyjnego oraz warunki wsparcia operacji,
- b. wprowadzenie skutecznych i proporcjonalnych środków zwalczania nadużyć finansowych, uwzględniających stwierdzone rodzaje ryzyka.

Na podstawie już wyżej przywołanego art. 143 rozporządzenia nr 1303/2013 państwa członkowskie są odpowiedzialne za zarządzanie programami operacyjnymi i ich kontrolę, w szczególności za pomocą zapobiegania, wykrywania i korygowania nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych wraz z odsetkami z tytułu zaległych płatności w stosownych przypadkach.

Analiza przepisów prawa Unii prowadzi więc do jednoznacznej konstatacji, iż wykrycie naruszenia czy to tego prawa, czy też prawa krajowego i uznanie go za nieprawidłowość, w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia 1303/2013, prowadzi do powstania obowiązków ustanowionych prawem unijnym, a wiążących się z wykryciem nieprawidłowości, w tym obowiązku nałożenia korekty finansowej i odzyskania przez państwo członkowskie kwot wydatkowanych nieprawidłowo.

W analizowanej sprawie, jak powyżej omówiono, zastosowanie znajduje więc definicja „nieprawidłowości” zawarta w przywołanym art. 2 pkt 36 rozporządzenia nr 1303/2013, bowiem *Beneficjent* poprzez swoje zaniechanie dopuścił się naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ 2014-2020, a popełnione przez *Beneficjenta* omówione powyżej naruszenie, w ocenie *Instytucji Zarządzającej* miało wpływ na budżet Unii Europejskiej. *Beneficjent* poprzez zrealizowanie inwestycji niezgodnie z założeniami wniosku o dofinansowanie naraził budżet Unii Europejskiej na sfinansowanie niekwalifikowanego wydatku.

Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 7-8 ustawy wdrożeniowej zobowiązana jest do kontrolowania wykonywania wszelkich obowiązków ciążących na beneficjencie na skutek postanowień umowy i przepisów prawa oraz w przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości jest obowiązana do wymierzenia stosownej korekty finansowej.

Skutki finansowe popełnionej przez *Beneficjenta* nieprawidłowości były możliwe do oszacowania, a co za tym idzie wartość korekty finansowej związanej z nieprawidłowością indywidualną stwierdzoną w wyniku kontroli doraźnej jest równa wartości współfinansowania UE w ramach kwoty wydatków poniesionych nieprawidłowo w ramach projektu, zostały więc wykorzystane z naruszeniem procedur tj. zapisów umowy o dofinansowanie stanowiących o obowiązku realizacji projektu zgodnie z celem określonym we wniosku o dofinansowanie i dodatkowo regulaminem naboru. W związku z czym, środki *EFRR* wykorzystane z naruszeniem procedur winny podlegać zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Materialnoprawne przesłanki zwrotu przez *Beneficjenta* środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określa art. 207 ust. 1 pkt 2 *u.f.p.* Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację

programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 *u.f.p.*, podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji stwierdzającej ten obowiązek. W przypadku zaistnienia przesłanek skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w formie decyzji (vide: art. 207 ust 9 *u.f.p.* i odpowiednio art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej).

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku zaistnienia okoliczności skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w trybie administracyjnym. Ponadto należy podkreślić, że z normy zawartej w art. 207 *u.f.p.* wynika, że procedury zwrotu, o których mowa w tym przepisie mają charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa.

W tym stanie rzeczy przesłanki zwrotu środków determinuje treść art. 207 *u.f.p.* Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest wyłącznie stosunek administracyjny, który wymaga ustalenia jednej z przesłanek o których mowa w art. 207 niniejszej ustawy *u.f.p.*

W ocenie *Instytucji Zarządzającej* w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzi przesłanka o której mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 *u.f.p.* Obowiązek zwrotu środków przez *Beneficjenta* jest następstwem ich wykorzystania z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 *u.f.p.*

Naruszenie procedur, o których mowa w art. 184 *u.f.p.* może wynikać z aktu prawa powszechnie obowiązującego, postanowień samej umowy oraz procedur, których stosowanie w umowie postanowiono, określonych w innych, przywołanych w umowie aktach (NSA w wyrokach: z 3 czerwca 2022 r., I GSK 872/19; z 11 maja 2021 r., I GSK 207/21; z 16 listopada 2017 r., II GSK 489/16; WSA w Opolu w wyroku z 16 kwietnia 2021 r., I SA/Op 388/20; WSA w Gdańsku w wyroku z 19 października 2017 r., III SA/Gd 422/17), co w przedmiotowym stanie faktycznym miało miejsce albowiem *Beneficjent* naruszył postanowienia umowy, w której był zobligowany do zachowania trwałości projektu. Zgodnie z art. 184 obowiązującej *u.f.p.* wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy. Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków”, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 *u.f.p.*) należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Projekty są realizowane przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta. Wzór umowy o dofinansowanie jest elementem systemu realizacji programu operacyjnego. Wspomniany wzór umowy składa się także na dokumentację konkursową. Uczestnik konkursu ma możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. W przypadku zawarcia umowy o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem reguluje również procedurę realizacji projektu. Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 *u.f.p.*) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię. Nadanie analizowanemu terminowi innego znaczenia prowadziłoby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 207 ust. 1 *u.f.p.*) byłoby wyłączone. Taką sytuację należy wykluczyć, gdyż nie sposób przyjąć, że ustawodawca wprowadził rozwiązania, które w istocie nie byłyby możliwe do stosowania (vide: wyrok NSA z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 732/11).

Z jednej strony, prawa i obowiązki *Beneficjenta* określa umowa o dofinansowanie zawarta w dniu 2020 roku z drugiej, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami

dokumentów opracowanych przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju w tym: „Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków”. Zasady kwalifikowalności wydatków były znane *Beneficjentowi*, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji *Projektu* miał obowiązek zapoznania się z wytycznymi oraz procedurami postępowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie projektu. *Beneficjent* korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23.08.2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18.05.2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16.11.2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

W obu ww. dokumentach tj. *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków* oraz w *umowie o dofinansowanie projektu*, stanowiących element składowy systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego, zawarto zasadę, iż aby wydatek mógł być uznany za kwalifikowalny musi być poniesiony zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego, w tym zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu, a wynikającymi z podpisanej umowy o dofinansowanie.

W związku z powyższym, naruszenie przez *Beneficjenta* postanowień umownych zawartych w umowie o dofinansowanie jest naruszeniem obowiązujących procedur i skutkuje uznaniem wydatku za niekwalifikowalny i podlegający zwrotowi.

Instytucja Zarządzająca zaznacza zatem, że odpowiedzialność administracyjna z tytułu zobowiązania do zwrotu środków pochodzących z budżetu UE ma charakter obiektywny, tj. „niezależny od winy”.

Stanowisko *Organu* również ma poparcie w poniżej przywołanym orzecznictwie sądowym :

Jak zauważył WSA w Opolu w wyroku z dnia 8 marca 2018 roku, sygn. akt „II SA/Op 143/17” zaakceptowanym wyrokiem NSA w wyroku z 27 marca 2019 r., sygn. akt I GSK 3392/18: „Beneficjent ponosi (...) pełną odpowiedzialność za realizację zaakceptowanego projektu finansowanego ze środków publicznych na podstawie umowy. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i nie jest zależna od winy. Beneficjent ponosi, zatem pełne ryzyko za zrealizowanie lub niezrealizowanie projektu,” (...) Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne i wiąże się

z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu." Ponadto ustawodawca jednoznacznie wskazał, że Beneficjent zwraca środki wykorzystane lub pobrane w sposób określony w pkt 1-3 ust. 1 art. 207 ustawy wraz z odsetkami.

W konsekwencji tego obowiązku organy orzekające o zwrocie środków przeznaczonych na realizację projektu, nie są właściwe do oceny obowiązku ich zwrotu z punktu widzenia zasad właściwych dla Kodeksu cywilnego, czyli przyczyny oraz zawinienia (por. wyroki WSA w Gorzowie Wielkopolskim: z 8 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/Go 365/17; z 10 października 2018 r., sygn. akt I SA/Go 306/18, czy też wyrok WSA w Gliwicach z 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV SA/Gl 426/17 zaakceptowane przez NSA odpowiednio wyrokami: z 20 września 2018 r., sygn. akt I GSK 2296/18; z 20 grudnia 2022 r., sygn. akt I GSK 101/19 oraz z 26 sierpnia 2021 r., sygn. akt I GSK 2109/18).

Umowa o dofinansowanie jest umową rezultatu, a nie starannego działania; beneficjent bowiem otrzymał środki na realizację konkretnego celu, którym była realizacja Projektu na warunkach określonych umową, a cel Projektu na zasadach określonych w umowie o dofinansowanie nie został w niniejszej sprawie zrealizowany w całości. Przepisy ustawy o finansach publicznych nie przewidują możliwości odstąpienia od dochodzenia zwrotu środków publicznych udzielonego dofinansowania wykorzystanych z naruszeniem procedur. Obowiązek zwrotu środków powstaje więc z mocy prawa z chwilą zaistnienia przesłanek przewidzianych przepisami. Natomiast odpowiedzialność administracyjna z tytułu zobowiązania do zwrotu środków pochodzących z budżetu UE ma charakter obiektywny, tj. niezależny od winy". – Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 września 2023 r., VIII SA/Wa 396/23.

Wymaga też podkreślenia, że sądy administracyjne nie działają w próżni orzeczniczej, a aktualne orzecznictwo jednoznacznie stwierdza, że odpowiedzialność beneficjenta ma charakter obiektywny i nie jest zależna od winy. Beneficjent ponosi zatem pełne ryzyko za zrealizowanie lub niezrealizowanie projektu (choćby wyroki: WSA w Szczecinie z 28 października 2021 r., sygn. akt I SA/Sz 270/21; WSA w Opolu z 8 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Op 143/17 zaakceptowany wyrokiem NSA z 29 marca 2019 r., sygn. akt I GSK 3392/18).

EFRR-VII.432.2.68.2024

Wydatki poniesione przez *Beneficjenta* w ramach *Projektu* zostały zrealizowane z naruszeniem zapisów: w § 2 ust. 2, § 3 ust. 1 oraz § 7 ust. 1 i 2 *Umowy o dofinansowanie*, a co za tym idzie zostały poniesione z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, o których mowa w art. 184 z *u.f.p.* w związku z czym podlegają zwrotowi. Mając powyższe na uwadze, *Instytucja Zarządzająca* stwierdza, że zachodzi podstawa do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków z *EFRR* w odniesieniu do Pana w łącznej wysokości: **16 779,00 zł (słownie: szesnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt dziewięć złotych, 00/100)**, jak w pkt 1 osnowy decyzji wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Bieg początkowy odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych ustalono od dnia przekazania transzy środków dofinansowania wykorzystanego z naruszeniem procedur, jak w pkt 2 osnowy decyzji. Płatność środków *EFRR*, o których mowa w pkt 1 wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, o których mowa w pkt 2 powinna nastąpić w formie przelewu środków na następujący rachunek bankowy *Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego* nr 86 1020 2629 0000 9402 0342 7457 prowadzony w *PKO Bank Polski S.A* w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji. W świetle powyższego *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego*, jako *Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Zgodnie z art. 207 ust. 12a *u.f.p.* *Beneficjent* może złożyć do *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego* wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 127a § 1 *k.p.a.* przed upływem tego terminu *Beneficjent* może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego*. Zgodnie z art. 127a § 2 *k.p.a.*, z dniem doręczenia *Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego* oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Jeżeli *Beneficjent* nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do *Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach*

EFRR-VII.432.2.68.2024

skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego*.

Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 10 000,00 zł do 50 000,00 zł wynosi 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł. *Beneficjent* ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Jeżeli *Beneficjent* nie zwróci środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w pkt 3 sentencji decyzji, zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia rozpoczyna się od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna, zaś kończy się z upływem trzech lat od dnia dokonania zwrotu tych środków.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK
(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje:

1. r.pr.
2. aa.